

kunde fjerne de Betænkkeligheder, man fra den anden Side kan have ved en saadan Paragraph.

Barfod: Jeg skal gjerne stemme for den af Udvalget foreslaaede § 5, som jeg allerede engang har stemt for. Jeg skal gjerne stemme for den, skjøndt jeg tilstaaer, at det har overrasket mig at finde den i Udvalgets Betænkning. Jeg tilstaaer idetmindste, at ved Forhandlingerne om den af Indenrigsministeren foreslaaede nye Paragraph i Finansloven forstod jeg det nærværende Udvalgs Ordfører saaledes, som jeg ogsaa meente, at det fremgik af hans Udtalelser, at der ikke var Grund til, at denne Paragraph skulde vende tilbage. Det har maaskee været en urigtig Opfattelse af mig; jeg vil gjerne troe det; men jeg veed, at den Opfattelse er deelt af flere, der altsaa ligesom jeg maae være berettigede til ikke at have ventet, at denne Paragraph atter idag skulde foreligge til Forhandling. Jeg skal altsaa, jeg gjentager det, gjerne stemme for denne Paragraph, idet den forekommer ogsaa mig at være velbegrunderet; men hvad enten den bliver vedtagen eller ikke bliver vedtagen, maa jeg desuagtet vedblive idag som de foregaaende Gange at stemme mod hele Loven, og kan ikke undlade at opfordre Enhver, der maatte troe, at jeg har noget Kjendskab til det, som Loven angaaer, til at gjøre det Samme. Det er ganske vist Tilfældet, hvad i dette Øieblik den ærede Indenrigsminister sagde, at Loven ikke er en Lov af stor Betydning. Sammenlignet med mangfoldige andre vigtige Love, som foreligge den nærværende Rigsdag, er det ikke alene ikke en Lov af stor Betydning, men af forholdsviis ringe Betydning. Min Opfattelse er imidlertid den, at Thinget ikke skal vedtage selv en ringe Lov, naar det er kommet til den Overbeviisning, at det er en maadelig Lov, og jeg for mit Vedkommende kan hverken stemme for denne eller nogen anden, ikke for den allerbetydeligste Lov, naar jeg har den Overbeviisning, som jeg flere Gange har udtalt og idag skal gjentage, at jeg har om denne, at det er en daarlig Lov. Den ærede Indenrigsminister sagde, at det var en Lønningslov og ikke nogen Organisationslov. Det sagde han med stor Kraft og stor

Bestemtthed under Sagens første Behandling, uagtet jeg troede at have godtgjort, og uagtet jeg mener, at det senere er godtgjort af flere andre ærede Rigsdagsmænd, at det er ikke alene en Lønningslov, men tillige en Organisationslov, og det en Lov, der indeholder en høist ubelig Organisation. Men betragtede vi den et Øieblik blot som en Lønningslov, tør jeg maaskee gjøre det ærede Thing opmærksomt paa, at i Loven, som den først fremkom, var det foreslaaet, at de Fuldmægtige, som den omhandler, kunde stige til en Løn af 1000 Rd. Jeg troede, at den ene havde et Villighedskrav paa at vedblive at stige til 1200 Rd., og stillede derfor et Endringsforslag i den Retning. Man vilde ikke indrømme, at et saadant Villighedskrav var tilstede; men desuagtet stillede den ærede Indenrigsminister et Forslag om, at Lønnen, ikke alene for denne, men for begge Fuldmægtige, skulde kunne stige til 1200 Rd., og dette Forslag gik Udvalget ind paa uden at anføre flere Grunde for at gaae ind paa denne Endring end for at gaae ind paa det hele Lovforslag, som Udvalget i det Hele blot har anbefalet uden at begrunde sin Anbefaling. Ved tredje Behandling blev det endvidere oplyst, at den ene af de Mænd, som denne saakaldte Lønningslov vedkom, foruden Lønnen havde ikke ubetydelige Sportelindtægter. Da det blev oplyst, en Ting, som dog vistnok burde været oplyst, forinden Loven blev udarbejdet, og efter min Mening idetmindste en Ting, som Udvalget burde være kommet til Kundskab om, inden det anbefalede Loven — da, siger jeg, dette blev oplyst, blev der stillet et nyt Forslag til at godtgjøre denne Embedsmænd de Sportelindtægter, han saaledes havde havt. Efter mit Kjendskab til Forholdene er det ganske vist en meget billig Maade, man af finder sig med vedkommende Embedsmænd paa, idet det, som her er foreslaaet, paa ingen Maade svarer til de Indtægter, Sportlerne hidtil have givet ham. Dette Forslag blev gjort, det blev vedtaget, og Loven, saaledes ændret, vender tilbage; men heller ikke dette Forslag er i fjerneste Maade begrundet. Mig forekommer det i det Hele, hvad jeg ikke skal betænke mig paa at udtale, at Udvalget, stolende paa Ministeren, fra hvem Lovforslaget er kommen, stolende paa,